

ע"פ 221/18 - אסילקו לעבודות בנייה וחקלאות בע"מ נגד מדינת ישראל, עלי סמיראת

בבית המשפט העליון
ע"פ 221/18

לפני:

כבוד השופט י' עמית

המבקשת:

אסילקו לעבודות בנייה וחקלאות בע"מ

נ ג ד

המשיבים:

1. מדינת ישראל
2. עלי סמיראת

בקשה לעיכוב הליכים עד למתן החלטה בערעור -
ע"פ 17-03-24440 בבית המשפט המחוזי ירושלים

בשם המבקשת:

ב' מאירסון, מזכיר החברה המבקשת

החלטה

1. נגד המבקשת ומנהלה (שהוא גם בעל המניות היחיד בה - להלן: המנהל) הוגש כתב אישום לבית משפט השלום בירושלים בגין עבירות מס (ת"פ 51033-12-11). בשלב מסוים חזרה בה המשיבה מהאישום נגד המבקשת, ובית המשפט (כב' השופט י' מינטקביץ) זיכה אותה מהעבירות המיוחסות לה (הכרעת דין מיום 29.11.2016). בהמשך ההליך הורשע המנהל בעבירה של הכנת פנקסי חשבונות כוזבים, ונגזרו עליו, בין היתר, עשרה חודשי מאסר בפועל (הכרעת דין מיום 22.12.2016; גזר דין מיום 26.1.2017).

2. המנהל הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים (ע"פ 17-13-24440).

ביום 12.7.2017 הגישה המבקשת, המיוצגת על ידי מזכיר החברה, בקשה לבית המשפט המחוזי להצטרף כצד להליך. בקשה זו נדחתה בו ביום (החלטת השופט ר' יעקובי), תוך שבית המשפט מצוין כי מדובר בהליך פלילי וכי לא נכלל בבקשה טעם המצדיק את המבוקש. ביום 12.12.2017 הגישה המבקשת בקשה זוהי, ולאחר קבלת תגובת

המשיבה, בית המשפט דחה את הבקשה בקבעו כי אין מקום לשינוי ההחלטה. ביום 8.1.2018 הגישה המבקשת ערעור לבית משפט זה על החלטת בית המשפט המחוזי שלא לאפשר לה להצטרף להליך.

3. למחרת היום, ביום 9.1.2018, התקיים דיון בערעור המתנהל בבית המשפט המחוזי, ובסופו נקבע התיק לשימוע פסק הדין ביום 23.1.2018. בו ביום (9.1.2018) הגישה המבקשת בקשה לעכב את ההליך בבית המשפט המחוזי עד להכרעה בערעור שהגישה בסוגיית הצטרפותה להליך, היא הבקשה שלפניי. אציין כי בקשה לעיכוב ההליך הוגשה במקביל גם לבית המשפט המחוזי.

4. דין הבקשה להידחות, וזאת אף מבלי להידרש לשאלה בדבר מתכונת ההשגה הראויה על החלטת בית המשפט המחוזי. למקרא טענות המבקשת בערעור שהגישה, לא שוכנעתי כי סיכויי הערעור גבוהים במידה המצדיקה היעדרות לבקשה. אציין כי המבקשת מסתמכת בערעורה על תקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 ועל פסיקה מן הדין האזרחי, שאינן רלוונטיות להליך דנן. אף לא מצאתי בבקשה נימוק ענייני כלשהו המסביר מדוע יש לצרף את המבקשת כצד להליך המתנהל נגד המנהל.

המבקשת אמנם מציינת בערעורה כי הגישה לבית משפט השלום בקשה לקבלת פיצוי לפי סעיף 80(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בקשה שנדחתה ביום 13.12.2017), וכי בכוונתה להגיש על כך ערעור בזכות לבית המשפט המחוזי. ואולם, אין בדבר ולא כלום לצורך הבקשה שלפניי, ואיני רואה להורות בגדרה של בקשה זו על איחוד הדיון בין שני התיקים.

אי לכך, הבקשה לעיכוב הליכים נדחית.

ניתנה היום, כ"ה בטבת התשע"ח (12.1.2018).

ש ו פ ט